

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

10
ŠT. 8 — VIII
SEPTEMBER 1959
CENA 10 DIN

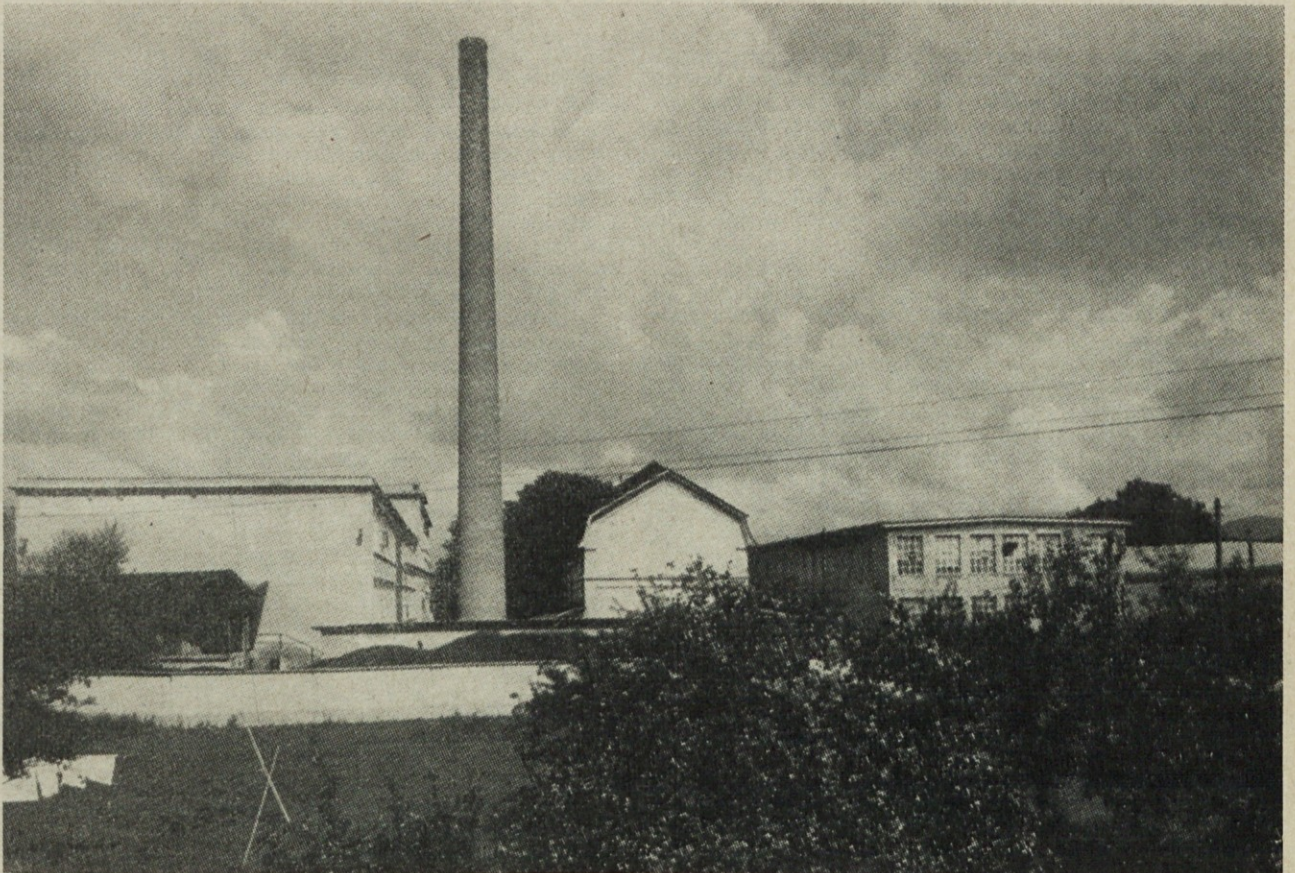
VSEBINA :

- S. Zagar — Zaposlitev in odpoved
- S. Zagar — Pogledi na strokovno izobraževanje delavcev
- O. Lipovšek — E. I. A. T. 59
- L. Zabukovec — Vtisi s potovanja po Rusiji
- L. Zabukovec — 35 let je minilo
- F. Rebernik — Kako smo delali meseca avgusta
- O. Lipovšek — Od 30. avg. do 6. sept. je bil...
- V. Habjanova — Personalne spremembe
- I. Sešek — Uganite KAJ JE TO?

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek. Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

INDUPLATI

z neobičajne strani

ZAPOSILITEV IN ODPOVED

(Kaj je zaposlitev in kaj je odpoved?)

Uresničitev ene izmed ustavnih pravic — pravice do dela, je danes prepuščena kolektivu, oziroma organom družbenega samoupravljanja, kar pomeni, da to delo izvršuje komisija za delovna razmerja.

Pravica zaposlovanja in odpovedi je resnično občutljiva pravica, zlasti zaradi tega, ker se gre za posamezno osebo in njeno notranjo, kakor tudi zunanjo aktivno ali pasivno manifestacijo. V današnjem času človek ne more biti brez dela. Družbena stvarnost je tako urejena, da je človek brez dela obsojen na mnoge nerešljive probleme.

V smislu sedanje zakonodaje, je pravica zaposlovanja in odpovedi svobodna in temelji na medsebojnem dogovoru — podjetje, delavec. S pridobitvijo dela, delavec doseže tudi pravico upravljanja ali pa jo izgubi ob prekinitvi.

Akt zaposlitve ali prekinitve dela je združljiv z odnošaji v naši družbi in z vsebino socialistične demokracije.

Zaposlitev ali odpoved sta torej naravna pojava v življenju gospodarstva, podjetja. Ni redek pojav, da se gospodarske organizacije borijo za dvig storilnosti in, da je to dostikrat vzrok odpovedi posameznikom ali celo skupini delavcev. Ako podjetje zaradi tega odpušča, je razumljivo, da ima tehten razlog in končno tudi upravičeno stališče, ker nima opravičila pred kolektivom in skupnostjo, da bi določeno število delavcev ostalo še nadalje v delovnem razmerju. Odpoved je

skrajni ukrep tudi za lene in slabe delavce. Koliko ima z odpovedjo koristi podjetje in koliko delavec, je drugo vprašanje. Res pa je, da je ta korist protislovna. Reševanje pa bi moralo biti takšno:

Odločbo o odpovedi izda organ upravljanja ali pooblaščen komisija. Odločba mora temeljiti na zakonu. Če odpuščena oseba nima drugih dohodkov, potem ima pravico do podpore družbene skupnosti, dokler ji ne priskrbijo drugega dela. Delavec ima pravico na pisмено obrazložitev odpovedi in pravico ugovora na upravni odbor proti odločbi, ki jo izda direktor. Na odločbo o odpovedi upravnega odbora, pa ima pravico pritožbe na delavski svet in tudi pravico do tožbe na sodišče zoper odločbo delavskega sveta.

Komisije za uslužbenska razmerja imajo za seboj že določene enoletne izkušnje, ki kažejo in narekujejo nekatere spremembe v tem delu. Predvsem na spremembo načina sprejema, kakor tudi na demokratičnejši način odpovedi. Odločba odpovedi bi morala biti izdelana na osnovi solidnega proučevanja okoliščin, ki privedejo do odpovedi. S temi okoliščinami, ki so privedle do odločbe o odpovedi, bi praviloma moral biti seznanjen tudi kolektiv. V tem primeru bi odpadle protizakonite odpovedi in seveda z njimi v zvezi tudi pritožbe. Ravno s tem bi bili vidno poudarjeni demokratični odnosi in dana možnost članom kolektiva do svobodne kritike, ki duši dobre odnose če je ni, in, ki spremlja birokratski način reševanja človekove osebnosti.

Pogledi na strokovno izobraževanje delavcev

Razvijanje enotnega sistema izobraževanja delavcev postaja vedno bolj izrazita nova družbena naloga. Predvsem moramo vedeti, da se izobraževanje delavcev ureja na poseben način, ki ima obliko svojevrstnega pošolskega izobraževanja. To izobraževanje se ne vrši v rednih strokovnih šolah ampak v podjetju, to se pravi v izobraževalnem središču podjetja, občine, okraja, na strokovnih združenjih, večernih šolah in ljudskih univerzah.

Popolnoma razumljivo je, da se bodo delavci praktično okoristili z dejavnostmi omenjenih ustanov le toliko, kolikor bodo te ustanove, zlasti pa vodstva podjetij poskrbela za celotno organizacijo sedanjih možnosti z ozirom na svoje strokovne moči (predavatelje), finančno ter materialno stanje.

Izobraževalni centri se šele ustanavljajo in zaželeno bi bilo, da bi tudi izobraževalni center v našem podjetju sledil praktičnim izkušnjam izobraževalnih centrov kot so n. pr. Planika, Iskra, Litostroj, Bombažna predilnica Tržič, Metalna Maribor itd.

Zakaj tako močan poudarek na izobraževanju delavcev?

Gospodarski in tehnični razvoj se pospešeno razvijata. Strokovne šole ne morejo kriti vseh potreb po manjkajočem kadru. Moderna industrija zahteva šolanega delavca, ki mora imeti ustrezno strokovno in širše splošno izobražbeno znanje. Prav iz teh razlogov je potrebno razviti tak sistem izvenšolskega izobraževanja, ki bo v popolnosti ustrezal sedanji potrebi delavca. V to izobraževanje vnesimo pestrost oblik, enakopravnost šolskega in izvenšolskega načina pridobivanja strokovnih kvalifikacij ter nudimo absolutno slehernemu delavcu možnost najvišje kvalifikacije, ki bo ustrezala njegovim umskim in fizičnim sposobnostim. Uredbe in predpisi dopuščajo, da si podjetje po novi

delitvi skladov za kadre zadrži določen procent teh sredstev, ki bo gmotna osnova za nadaljnje delo izobraževalnega središča.

Sodobni problemi delavskega razreda niso lahko rešljivi, posebno še ako načnemo vprašanje družbenega samoupravljanja. Ravno sedaj je možnost, da se uredi izvenšolsko izobraževanje tudi tistih delavcev, ki so člani delavskih svetov, upravnih odborov in raznih komisij. Z družbeno ekonomsko in politično vsebino izobrazbe, bi se vsekakor še močneje razvijala pomembna vloga družbenega upravljanja.

Razumljivo, da ni lahko poskrbeti za izvenšolsko izobraževanje in razvoj delavca od dneva vstopa v podjetje naprej, zlasti težko pa je z izobraževanjem delavcev, ki so že dolgo vrsto let v podjetju. Prav iz teh razlogov mora biti to delo organizirano, opravljajo naj ga za to posebej usposobljeni in odgovorni ljudje.

Omenjeno je že, da izobrazba v podjetju ne sme biti enostranska pač pa taka, ki omogoča delavcu, da se čimpreje seznanj s proizvodnim procesom na njegovem delovnem mestu, ga spremlja tudi še naprej ter da mu omogoča po njegovih sposobnostih napredovanje. V kolikor delavec nima možnosti za napredovanje, si ga stihijsko ustvari sam, vendar je tako stihijsko usmerjanje napredovanja običajno negativno za gospodarsko organizacijo, kakor tudi za počutje delavca. Od tod in iz tega stališča poznamo po podjetjih manj vrednostne oddelke, zlasti pa delovna mesta, na katerih delavci ne marajo delati. Izobraževalno središče v podjetju ne sme gledati samo na dejanje specialnega strokovnega znanja, ampak mora stremeti za tistim znanjem, katero delavcu manjka. Vse to pa narekuje izvedbo programa izobrazbe v gospodarski organizaciji. Plansko vođenje izobrazbe v podjetju daje pravo vsebino delu izobraževalnega centra.

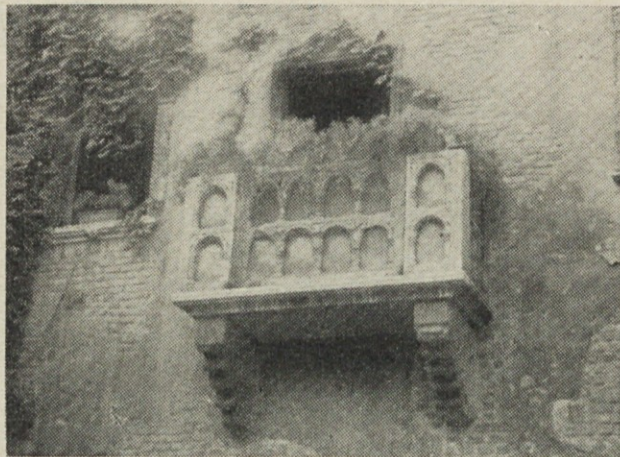
E. I. A. T. 59

Ze davno je od tedaj, ko se je odločilo naj se pripravi vse potrebno za obisk evropskega mednarodnega sejma tekstilnih strojev v Milanu jeseni letošnjega leta. Od začetnih informacij so se nizale podrobnosti do potnih listov za udeležence, prav kakor meseci, tedni in dnevi. Ekskurzijo je organiziralo društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije — podružnica Jarše. Člani so ob gotovih ugodnostih imeli možnost posetiti Milano, za ostale udeležence pa so pripomogle njihove uprave podjetij oziroma so se odločili kandidati sami. Vse kakor je bilo potrebno seči globoko v žep, kajti v zelo kratkem času se je zapravilo precej denarja. Iz neugotovljenih razlogov prednjačijo v tem člani iz Induplati.

Po raznih debatah, urgencah in ne vem čemu vsemu še, je le prišel dan, ko smo se napotili v Ljubljano in od tod dalje v organizaciji SAP-Turist biroja v Milano. Sestinsirideset nas je bilo na spisku in petinsirideset resničnih potnikov. Ena kandidatka je odpadla — po lastni želji. Polni pričakovanja smo tako v nedeljo 13. septembra 1959 ob 23. uri zasedli oštevilčene prostore v avtobusu in vsi srečno prišli na cilj in nazaj. Seveda imajo pri tem velike zasluge oni, katerim je žreb določil srečni sedež nekje spredaj avtobusa in so le ti tolažili one zadaj, da je dobro, ker avtobus le trese in se ne ziblje, ker bi bilo sicer vsem slabo, tudi onim spredaj. No, avtobus se je res tresel, toda živi so ostali v kljub dvomom vsi.

Razsvetljena Ljubljana je hitro izginila v dalji in naš avtobus je od minute do minute krajšal razdaljo do Postojne, kjer smo izvenplansko naredili kratek odmor in se duševno pripravili na sprejem naših carinikov, ki so nas navdušeno sprejeli in pridržali na meji celih 130 minut ali po naše dve uri in en četrt. Po vzgledu svojega jugoslovanskega kolega se je še italijanski carinik navdušil nad kontroliranjem in še on mnogim našim pregledal obisti v prtljagi. Brez vsakega uspeha našega in sosednjega carinika smo ob 3. zjutraj nadaljevali potovanje. Preveliko navdušenje nad rajžo in neprespansa noč v tresočem se avtobusu sta vplivala na potnike, da so za mejo le utihnili in mirovali tako do Padove, kamor smo prispeli ob 6. uri zjutraj.

Enourni postanek v še mirni Padovi smo izkörtstili za to, da smo si ogledali pod strokovnim vodstvom našega vodiča katedralo, se nato okrepčali z belo kavo,

VERONA — Pod tem balkonom je vasoval Romeo

ki ni bila poceni in končno zato, da smo se nekoliko sprehodili, saj nas je od dolgega sedenja že vse bolelo.

Potovanje smo nadaljevali proti Veroni. Velik dan je obetal lepo vreme. Luč v avtobusu je zamenjalo sonce in dobra volja se je vrnila med nas. Sicer bolj redkobesedni kot v začetku smo opazovali padsko ravnino, po kateri se je vila naša cesta. Na modrovanje vodiča in šoferja, da pot od Padove do Verone ne bo mogoče prevoziti v času, kateri je predviden v potovalnem programu smo se zedinili na čas, ki bo pač dejanski. Po prihodu v Verono pa je šofer veselo ugotovil, da je bil prihod točen po planu, čeprav silno kratko odmerjen.

Toplo dopoldansko sonce nas je pozdravilo pred drugim na svetu največjim amfiteatrom, kjer smo se na stojnicah znebili tudi prvih lir. Vodič nam je pokazal in razkazal trg, znameniti vodnjak v mestni hiši, rojstno hišo Julije in Romea ter seveda veronsko katedralo. Že po tem drugem postanku smo spoznali, da je Italija bogata na kulturnih spomenikih preteklosti in da premočno prednjačijo cerkve. Tudi cerkev v Veroni je zanimiva. Nasploh je Verona starodavno mesto, čigar ime je bilo moč najti na zemljevidih že pred stoletji, v kolikor so tedaj zemljevidi že obstojali. Čas postanka v Veroni je bil predviden na dve uri. Tega smo se točno pridržali in ob 11. uri nadaljevali naše potovanje. Naslednjo postajo smo naredili v Sirminionu ob Gardskem jezeru. Tik pred dvanajsto uro je toplo sonce pretvarjalo videz obale jezera v enakega ob morju. Sirminione je mesto, ki živi od tujskega prometa. Ljudje, ki tod upravljajo čas, istočasno upravljajo v precejšnji

LAGO DI GARDA — Kratek počitek v Sirminionu

TERME MIRADOLO — Čili in zdravi smo nadaljevali pot

VTISI S POTOVANJA PO RUSIJI

(Nadaljevanje)

Enoličnost življenja v Smolensku je bila prekinjena samo ob nedeljah, ko smo, kakor vsi naši »someščani«, odšli v »Park kulture in oddiha«. To je nekakšen Tivoli ali bolje povedano center oziroma edina točka v mestu, kjer se je mogoče zabavati. V parku sta bili dve plesišči, letni kino, lutkovni oder na prostem, velik ribnik s čolnarno, razne naprave za preizkušanje telesne moči, gugalnice, vrtiljaki, skratka vse kar lahko nudi človeku ceneno zabavo. Kljub precejšnji razsežnosti parka pa je bila povsod velika gneča in pri vsakem objektu vrste ljudi, ki so čakali kdaj pridejo na vrsto, kar je razumljivo, saj ima Smolensk kot sem že prej omenil 150 000 prebivalcev, zabave željnim meščanom pa je na razpolago samo ta park, nekaj kinematografov in dve restavraciji.

Zadnje nedeljo v maju smo prisostvovali odkritju novega stadiona, ki lahko sprejme 30 000 gledalcev. Ta slovesnost je bila združena z velikim telovadnim nastopom in raznimi športnimi igrami. Nastopilo je več kakor 5000 telovadcev. Vsa večja podjetja so imela svoje zastopnike med nastopajočimi. Iz »našega« Lnokombinata je nastopilo 1500 mladink in 300 mladincev (ob tej priliki smo se spomnili tudi »množičnosti« naših športnih prireditev). Množice telovadečih, oblečenih v živopisne telovadne kroje nam bodo ostale v trajnem spominu.

Med našim bivanjem v Smolensku so nam na našo željo omogočili tudi ogled dveh tovarn za predelavo lanenega stebela (Lanare). Ena je bila v bližini Smolenska, druga pa v Roslavu, mestecu približno 120 km od Smolenska. Vse te tovarne imajo tipiziran strojni park, in sicer delajo, kakor pravijo Rusi, po enopotočnem ali dvopotočnem principu. Razlika je v razmestitvi strojev. Vse delo v tovarni je mehanizirano. Delavka, ki streže pri sušilnici, polaga na tekoči trak snope lanene slame, na drugi strani agregata pa druga jemlje iz stroja lepo počesane ročke ali povesma dolgega lanenega vlakna. Kratka vlakna in izčeske odesajo in jih vodijo po ceveh na strojni sistem za obdelavo kratkega vlakna, ki leži vzporedno z agregatom za dolgo vlakno (dvopotočni sistem). Ena taka tovarna predela na leto ca. 6000 ton lanene slame.

Naš program je bil z obiskom teh tovarn zaključen in poslovili smo se iz Smolenska, zadovoljni z znanjem, ki smo ga pridobili in hvaležni ruskim tovarišem, ki so nam v vsakem pogledu šli na roko. Ob slovesu nas je direktor Lnokombinata povabil na večerjo, kjer smo se seznanili s kaviarjem, manjkala pa ni seveda niti tradicionalna ruska vodka. Po večerji so nas odpeljali v 20 km oddaljeni »Krasni bor«, kjer je imel kombinat urejeno naselje za odmor in za rekonvalescente. Neda leč odtod so nam pokazali velik betonski bunker, kjer je Hitler med zadnje svetovno vojno čakal na zmago-slavni vhod v Moskvo. Po vrnitvi v Smolensk smo pobrali šila in kopita in kmalu nas je vlak proti Moskvi zazibal v prijeten sen.

meri tudi denar. Podobnega bi se lahko posluževali tudi pri nas, vendar je treba za razvoj turizma v naših letoviščih še mnogo investirati. Skoro vsi smo posvetili pozornost vodnim smučarjem, ki so večji tega športa križarili po sicer mirni vodni gladini. Tudi skakali so in to celo lepo. Seveda, kakor povsod, tudi v tem športu niso vsi enaki. Manjkalo ni niti ženske smučarke na vodi. Za denar si lahko človek res marsikaj dovoli.

Po dvajseti uri smo nadaljevali potovanje do našega prvega cilja v Miradolo terme, zdravilno kopališče, ki se nahaja 34 km južno od Milana. Majhen kraj je sicer povsod poznan, vendar ga ni lahko najti, zato smo se tudi mi vozili nekaj km po okolici, a ga

Moskvo smo zjutraj pozdravili že kot stari znanci. Zopet smo se najprej zatekli na naše poslaništvo, kjer so nam uredili stanovanje. Stanovali smo v razkošnem, največjem hotelu v Moskvi, v hotelu »Ukrajina«. Sobe so bile bogato opremljene in smo prvič v svojem stanovanju imeli tudi televizor (tudi cena je bila čisto »televizijska«). Dneve, ko smo čakali na ureditev našega nadaljnega potovanja, smo izrabili za ogled mesta. Malo peš, malo s podzemeljsko železnico, malo pa s hidrobusom ali vodnim tramvajem in videli smo lep kos Moskve.

Kar prekmalu pa je bilo zopet treba na pot. Na Jaroslavskem kolodvoru smo stopili na vlak in zjutraj smo se zbudili že v Kostromi. Zaradi nesporazuma pri dogovoru s komitejem za tehnično pomoč v Moskvi, smo v Kostromi ostali brez vodiča in smo sami morali zbrati vse naše znanje ruščine in si sami poiskati Sovnarhoz (to je nekakšna direkcija za tekstilno industrijo). Pri izpraševanju pa nismo imeli sreče, prepeščali smo lep del mesta preden smo odprli prava vrata. Na Sovnarhozu so nam povedali, da so nas čakali prejšnji dan pri vlaku. Opravičili smo se eden drugemu in takoj prešli na vprašanje naše prakse. Kakor so nam povedali je v Kostromi več tekstilnih podjetij lanene stroke in po krajši diskusiji smo se zedinili, da bomo našo prakso opravljali v največjem in najstarejšem podjetju te vrste v Kostromi, v Kombinat u imeni Lenina.

DOBRO JE, DA JE KITAJCEV SAMO 600 MILIJONOV!

18. avgusta smo v našem dnevnem časopisu čitali članek pod naslovom »Pismo iz Pekinga«. Za delavce v tekstilnih tovarnah je vsebina tega članka še posebej zanimiva, nič manj pa tudi za ostale ljudi, ki še vse prevečkrat kritizirajo tudi to, kar je resnično in vidno napredovalo. Povrnimo se k stvari.

Sestavek se glasi dobesedno:

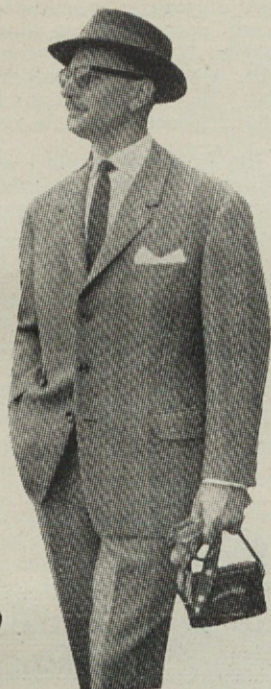
Kadar se obleka raztrga se lahko zakrpa in nadalje nosi. Ako se raztrga na komolcih in kolenih, se lahko predela, da bo imela kratke rokave in hlačnice. Iz ponošenih večjih oblek se lahko naredijo manjše za otroke. Ako se obleka sploh ne da več zakrpati in predelati, se lahko porabi za krpanje drugih oblek, tudi nogavic, za izdelavo čepic in podobnega.

Delovni ljudje naše dežele, piše nadalje Dj. Bogojevič v svojem »Pismu iz Pekinga«, dobro poznajo varčevanje in tudi gospodariti znajo. Ljudje pogosto pravijo: Obleka mora biti nova tri leta, stara tri leta, zakrpana pa še nadaljnja tri leta. To je dobra navada, ki jo moramo imeti za glavno nalogo; tako pišejo pekinški časopisi!

ob 16. uri vendar srečno našli. Veseli, da smo končali dolgo potovanje skoro 600 km (11 ur vožnje), smo se napotili v park kopališča do »hiše v vrtu«, kjer so večino nastanili, ostale pa namestili v sosednjem poslopju. Naša želja, da se okopamo v vodi, ki je močno žveplasta, se ni uresničila, ker pojasnjevanje ni bilo na potrebni višini. Morda je bilo znanje italijanščine tudi zaradi preutrujenosti pomanjkljivo, vsekakor je jezik stekel šele kasneje pred večerjo.

Utrujene nas je pobrala gluha noč, katero so posamezniki še kratek čas motili. Veliki sen se je uresničil in v tem smo zajadrali v deželo utopij v globok in upravičen spanec. Prebudilo nas je šele jutro, ki je zahtevalo novih moči za dan poln zanimivih stvari.

Konoplanov modni kotiček

②

①

④

③

⑤

Svetle rokavice in temen suknjič spadata v moško garderobo za svečanejšo priliko. Suknjič po zadnji modi ni raven in oglat temveč primerno zaokrožen. Tudi ovratnik je primerno in ne preveč poudarjeno speljan (slika 1). Elegantna obleka iz kamgarna ni več gladka temveč vzorčasta. Posebnost mode 1959/60. Suknjič se zapenja s 3 gumbi, vendar ostane spodnji gumb običajno odpet (slika 2).

Na sliki 3 predstavljamo elegantno moško obleko iz drobno vzorčanega diolena. Diolen je umetno vlakno, prikazani model pa je iz mešanice Diolena in volne. Suknjič se zapenja s pomočjo 3 gumbov, ki so postavljeni v 1 vrsto. Maneken na sliki 4 pa je oblečen v obleko iz Diolen gabardina. Obleka prenese večje zahteve in je zatorej najbolj primerna za v službo.

Plašči na sliki 5 so iz volne (Dufflecoats). Krojeni so sorazmeroma kratko. Žepi so vrezani postrani (nekaj novega). Barva — svetla.

35 LET je minilo

V četrtek 24. septembra je minilo 35 let, odkar je prvič prestopil tovarniška vrata naš sodelavec tov. Žargi Ignac. Videl je kako je tovarna rastla in z njo vred doživljal dobre in hude čase. Med tem časom je delal na več delovnih mestih: bil je kurir, dvoriščni delavec, mazač strojev, kurjač parnega kotla (manjši parni kotel za paro v barvarnici), zadnjih 30 let pa dela na delovnem mestu pri striženju tkanin (cropping), kar je vsekakor doba, s katero se more malokdo pohvaliti. Vseh 35 let je delal ne da bi se ponesrečil, bolan pa je bil v teh letih vsega skupaj 4 tedne.

Najtežje trenutke je doživel v tovarni med okupacijo na dan, ko so v Jaršah streljali talce. (V prejemarni so si uredili za primer racije skrivališče v prazni polici za blago, ki so jo zametali s kosi jadvovine in kamor so se v primeru nevarnosti poskrili.) Med najlepše dni življenja šteje dan, ko so mu ob proslavi 30-letnice obstoja tovarne izročili lepo ročno uro, kot spomin in skromno nagrado kolektiva za njegovo dolgoletno požrtvovalno delo.

Ob tem jubileju mu želimo, da bi še dolgo zdrav in zadovoljen opravljal svoje delo med nami in ko bo prišel čas za počitek, tega dolgo užival.

IZ MESECA V MESEC

Kako smo delali v mesecu avgustu 1959

Izpolnitev količ. plana:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava z letom 1958 kumulativa Leto 1958 indeks 100
Predilnica	90,9 %	87,6 %
Tkalnica	104,8 %	93,5 %
Gasilske cevi	167,3 %	138,4 %
Zatkani votki	106,8 %	99,4 %

Izpolnjevanje norm:

Predilnica	110,6 % v normi je delalo	290 delavcev
Tkalnica	111,8 % v normi je delalo	446 delavcev
Oplemenit.	124,2 % v normi je delalo	76 delavcev
Tiskarna	127,0 % v normi je delalo	21 delavcev
Pogonski odd.	117,2 % v normi je delalo	110 delavcev
Nameščenci	120,6 % v normi je delalo	73 delavcev

Povprečno doseganje norm za celo podjetje je bilo 114,1 % in je v normi delalo 1016 delavcev.

Konec avgusta smo imeli zaposlenih 1105 delavcev in 10 vajencev. Predilnica v avgustu planirane količine ni dosegla, ker je zaradi podaljšanja kolektivnega dopusta 1 teden manj delala.

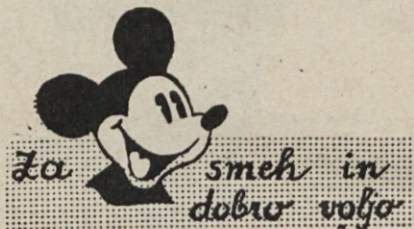
Zastojev zaradi prekinitve električne energije ni bilo.

Novosti PO SVETU

Pred prometna sredstva se postavljajo vedno večje zahteve in obremenitve. Želja po še hitrejšem transportu ljudi in materiala zahteva v danih možnostih tudi gotovo udobnost, katero rešujejo konstruktorji v Sovjetski zvezi za železniški promet tako, da predvidevajo gradnjo enonadstropnih (železniških) vagonov, ki bodo opremljeni na glavnih progah seveda z vsem udobjem. Notranjost vagonov bo preurejena od dosedanjih jedilnih in spalnih voz v družabne prostore (doma jih imenujemo sprejemnice) in v restavracije z vso sličnostjo pravih restoranov.

Revolucijo v gradnji avtomobilov pa so pripravili inženirji v tovarni Daimler-Benz AG Stuttgart. Avto Mercedes 300 ima ves gornji del karoserije zgrajen tako, da je možen 100 % razgled, se pravi, vsa karoserija od sedežev navzgor je iz prozornega materiala. Avtomobil bo imel nadalje vgrajeno napravo za avtomatično prestavljanje motorja.

Mercedesi 219 in 220 pa bodo imeli po napovedih inženirjev avtomatizacijo upravljanja tako izpopolnjeno, da bo vozač moral upravljati samo še zagonsko ročico in nožni pedal za plin. Vse ostalo je prilagojeno in za laika najbolj razumljivo v prispodobni »kakor pri tramvaju«.

VESELA KRONIKA

Sem bila že prepričana, da me v tej številki ne bo, pa se je le našel nekdo v delavnici, ki je smatral za zabavno to, če lahko temu ali onemu zadaj za delovno obleko mrtvega kosa (ptiča) pripne. Seveda sem se mu k dovtipu od srca nasmejala, ko pa je bilo le preveč tega heca, sem se pa smejala, ker sem vedela, da bo za to v »Špelo« prišel.

Tudi zaradi Jožeta sem bila v krizi. Prav tako kakor on, se tudi jaz nemalokrat potikam po svetu brez prave izkaznice, ki jo pa ne pogrešam preveč, ker tudi sama rada vinske bratce prevažam. Če so pri tem seveda vsi konfini pred menoj varni, pa ne garantiram, čeprav doslej še nisem nobenega izruvala.

Prav vesela pa sem bila, ko so se pravi možje začeli pogovarjati, da bodo v Jaršah še letos masovno šahovsko tekmovanje organizirali. Je res, da je postal šah močno popularen zaradi tistega igranja na Bledu, v Zagrebu in Beogradu. Veste, še mene je imelo, da bi si ogledala kako kaj znajo. Že na začetku turnirja sem vedela, da ne bodo vsi zmagali, po XII. kolu sem pa z njimi stik izgubila, ker je Kombi nenadoma zbolel, vseeno pa vem, da tudi trenutno zadnje plasirani ne igra šaha tako zelo slabo kot se to nepravilno ali zlonamerno tolmači. Za Jarše bi bil kar dober in bi prišel sigurno v moštvo, četudi bi le to štel samo 5 članov, ker toliko jih že dolgo niso vkup spravili.

O drugih stvareh bom pa prihodnjic poročala. Tokrat tudi meni ni čisto dobro, upam pa, da zato ni kriva kaka epidemija ali kaj podobnega, ker precej stvari hira (spomnila sem se namreč na IX. STIPI). Edina pomoč je v sodelovanju, v tistem dobronamer-nem. Ne pozabite, sodelovanje velja tudi za mojo malho,

zato na svidenje

Vaša Špelca

Od 30. 8. do 6. 9 je bil IX. STIPI Jarše

Zanimanje za športne prireditve doma in v tujini vedno bolj in bolj narašča med najširšimi ljudskimi množicami. Mnogim dobrim je žal, da ne spadajo med najboljše. Tisoči in milijoni sodijo samo med zlato sredino in bodo tam vedno ostali. Neredko pa se najdejo v teh množicah atletov fenomeni, ki se z voljo prebijejo do najvišjih naslovov in lovorik.

Takoj po osvoboditvi je naša ljudska oblast posvetila telesni kulturi pomembno pozornost, katero je bilo treba v začetku negovati in gojiti z vso nežnostjo. Uspehi niso izostali, žal pa nismo znali vsega ponujene- ga v pravilni meri izkoristiti. V mnogih primerih, kjer pogoji za telesno vzgojo zaradi zaostalosti ali podobnega niso bili najugodnejši, je delo zaostalo.

Podobno je bilo tudi v Induplati Jarše. Začetnim telovadnim akcijam so botrovali različni klubi in društva. Z leta v leto so se menjavali naslovi in funkcio- narji. Vsikdar je bilo treba pričeti znova. V takih oko- liščinah je bilo delo seveda zelo težavno. Ljudje, ki so bili zadolženi, so vložili v delo za napredek fizkul- ture veliko volje in truda.

Pred devetimi leti se je v podobnem cilju organi- ziral športno tekmovalce za naše delavce in delavce. Odbor, kateri je pripravil spored tekmovalcev in določil posamezne discipline ter okvirno določil način ocenje- vanja posameznih doseženih rezultatov, prav sigurno ni računal s tem, da to tekmovalce ne bo zamenjala kakršnakoli drugačna oblika kakor je bilo to do tedaj primer.

Induplati ter njene masovne in politične organiza- cije so poverile izvedbo tega tekmovalca TVD Partizan Jarše, ki ima tudi potrebne rekvizite. Možem v vodstvu Partizana Jarše gre tudi vsa zasluga, da tek- movalce v vseh letih od leta 1951 ni izostalo. Danes lahko trdim, da je kriza mimo. Bila pa je šele pred nedavnim. Mnenja sem, da leta 1957 in leta 1958.

K letošnjemu STIPI-ju se je prijavilo precej več resnih kandidatov in ni izključeno, da bo tekmovalce že prihodnje leto dobilo staro obliko, ko gre poleg želje po dobrih rezultatih prvenstveno za masovnost.

V takih okoliščinah se je pričel v nedeljo 30. avgu- sta IX. STIPI. Zborna mesto je bilo pred dvorano Indu- plati. Tekmovalci so prišli na zbor s kolesi v zgodnji jutranji uri. Hladen dan se je obetal in tudi bil. Točno ob 6. uri je bil dan znak za odhod. Proga je vodila iz Jarš v Mengeš, dalje skozi Trzin in Črnuče do Gameljna. Iz Gameljna je bilo treba peš na Rašico, znani kraj iz NOV. STIPI tekmovalce, ki je zadostil zahtevi, da se je iz Jarš s kolesom pripeljal do Gameljna ter šel peš od tod do Rašice in opravil isto pot nazaj, je dobil skupaj 40 točk. Skupaj je bilo na Rašici 15 tekmo- valcev. Oni, ki tudi tekmujejo in prvega pogoja niso izpolnili, bodo bridko obžalovali izgubo točk. Toda, o tem prihodnjic.

V ponedeljek 31. avgusta se je vreme nekoliko po- pravilo. Na novem strelišču med tovarno in igriščem se je prijavilo lepo število tekmovalcev. Okoli strelcev je bilo živahno, saj se je šlo »za rezultat« in posredno s tem za mesto. Vsak naskok bi lahko pomenil poraz za zasledovalce. Pri streljanju se izkažejo seveda dobri strelci in pretendenti za STIPI zmagovalca ne pridejo tako izrazito do veljave, kar pa ne izključuje možnosti za presenečenja.

Letos se je za streljanje uvedla nova disciplina in to streljanje iz ležečega položaja z malokalibrsko pu- ško na razdaljo 50 m. S tem odpadejo stari rezultati in iskanje vedno novega strelišča. Bralci se sigurno še spominjajo, da je bilo streljanje na I. STIPI-ju v Domžalah, na II. STIPI-ju na Duplici, enako na III. Nato se je streljalo v Ljubljani in v Mengšu in zopet na Duplici. Žal je nekaj podobnega s plavanjem toda, tam trenutno še ni mogoče nič ukreniti.

S takim uspehom so streljali MOŠKI:

Burja Matevž (41), Maticič Miha (33), Juhant Franc (26), Ulčar Jože (23), Strojjan Janez (22), Brulc Stane

(20), Divjak Franc (17), Bartolj Janez in Kern Jože (15), Ručigaj Anton (14), Šumic Miro (13), Zupan Marjan (11), Rak Vinko in Zučko Rudi (10), Perko Venčeslav (9), Plahutnik Anton (5), Štebalj Karol (2) in Podgor- šek Lado (1).

ŽENSKESKE:

Per Ivanka (25), Vrbanc Rezka (2), Janežič Ivanka, Dolinar Pepca in Jesenšek Marija so ostale brez za- detka.

Zenske so streljale z zračno puško na razdaljo 10 m.

Po streljanju vodijo med moškimi: Burja M. z 80 točkami pred Ulčar J. (77), Strojjan J. (76), Brulc S. (75), Bartolj J. (72,5), Ručigaj A. (71) itd.

Na IX. STIPI-ju se točkuje tako, da prejme zmago- valec med moškimi 40 točk za vsako disciplino, med ženskami pa 20 točk. Vsak naslednje plasirani dobi eno točko manj.

Tretjega dne so bile ob ugodnem vremenu na sporedu atletske discipline: tek na 100 m, met in troskok. Na igrišču se je zbralo precej gledalcev, kar pa ne moremo trditi za tekmovalce. Izgleda, da se kriza predhodnih let ponavlja. Na start za moške se je prijavilo 12 tekmovalcev, za ženske pa 4 tek- movalke.

Zmagovalce teka na 100 m je tekel takoj v prvi skupini in to s tekmovalcem, ki je zasedel 2. mesto. Zmagal je Ulčar J. s časom 13,2 sek. Isti čas je dosegel še Plahutnik T. Za pol desetinke sekunde slabši čas je imel favorit v tej disciplini Strojjan Janez, ki tako ni razočaral. S časom 14,1 je sledil Perko V. Nato: Ručigaj A. (14,7), Bartolj Janez (14,8), Štebalj K. (14,9), Podgoršek L. in Zupan M. oba 15, Burja M. in Rak V. oba 15,2 in Divjak F. 15,7 sekunde.

Pri ženskah je v teku na 80 m zmagala Per Ivanka (14,1) pred Janežič Ivanko (15) in Vrbanc Rezko (15,6) ter Jesenšek Marijo (19,8).

V naslednji disciplini smo v tistem upanju pričako- vali novi STIPI rekord v suvanju krogle. Tekmo- valec Strojjan Janez je na lanskoletnem atletske- tekmovalcu presegel znamko rekorda, vendar letos tega rezultata ni ponovil in zmagal z znamko »samo« 9,68 metra. Sledi Ulčar J. (9,46), Plahutnik (8,81), Podgor- šek Lado (7,80), Perko (7,75) itd.

V ženski konkurenci je Perova sunila kroglo 6,05 m, kar je bilo za več kakor 1 meter boljše od druge Ja- nežičeve (4,94) ter Vrbanceve (4,66) in Jesenškove (3,84).

V zadnji disciplini dneva so se pomerili samo mo- ški in to v troskoku. Troskok je disciplina, katera za- hteva od tekmovalca precej tehničnega znanja in je kot panoga zelo naporna, za gledalca pa zelo lepa. Na letošnjem STIPI-ju je zmagal favorit Plahutnik Tone s troskokom 11,08 m. Sledijo Ulčar (10,75), Strojjan (10,35), Perko (9,39), Bartolj (9,02), Zupan (8,95) itd.

S tem je bilo tekmovalce 3. dne na IX. STIPI-ju končano. Do zaključka tekmovalce se je nabralo precej gledalcev, med katerimi smo opazili tudi nekdanje STIPI tekmovalce, kateri pa letos niso imeli pravice nastopiti, ker niso zadostili zahtevam tekmovalca, da mora le-ta biti zaposlen v IPI.

Po tradicionalnem urniku je 4. dan na sporedu plavanje, ki se je letos vršilo v 25-metrskem bazenu tovarne »Belinka«. Voda v bazenu je bila topla in je merila 27°C. Sodniški zbor se je odločil, da morajo tekmovalci progo preplavati 2-krat, skupno torej 50 m. Žal se je na startu prijavilo samo 6 moških in dve ženski. Precej jih je že odpadlo. Zdi se mi, da smo ponovno pred krizo, katera nas v Jaršah že nekaj let močno tare. Propagande je bilo dovolj, tudi osebnih vabil in pojasnjevanj.

V prostem slogu je presenetljivo zmagal Ulčar Jože s časom 39,5 sek. pred Divjak Francem 43,5, Perko Venčeslavom 45,00, Strojjanom 64,3 itd.

V prsnem stilu je zmagal Ulčar 51.00 pred Strojanom in Perkom, oba 52.00 ter Zupanom, Rakom in Divjakom.

Hrbtno so plavali samo štirje tekmovalci. Zmagal je Ulčar 1.04 pred Perkom 1,06.8 in Rakom 1,10.3 ter Strojanom 1,13.00.

Pri ženskah je zmagala v prostem slogu Per Ivanka s 27 sek. pred drugo Janežičevo 42.1 sek. V prsnem slogu je bila prva zopet Perova 27.8 pred Janežičevo 43.4.

Obe predstavnici ženskega spola sta plavali samo na 25 m.

K plavanju naslednje: Voda je bila sorazmerno zelo topla, zrak in veter pa prilično hladna. Tekmovalci so torej prezebali, ko so stopili iz vode med tem, ko jih je voda preveč grela.

Nadaljnja tekmovalna hiba je hitro zaporedje posameznih startov. Pri 6 moških in 2 ženskih tekmovalcih pač nismo mogli pričakovati kaj drugega kakor, da bo vsega sporeda v pičli uri konec, kar se je tudi zgodilo. To je bilo zelo ekspeditivno za sodnike in gledalce, verjetno pa so bili tekmovalci drugega mnenja. Plavati brez treninga v tekmovalni konkurenci kar 3 krat 50 m tudi ni kar tako. To smo videli pri rezultatih in posameznih imenih.

Do kraja STIPI-ja nas ločita samo še dva dneva. Ko to pišem, se sprašujem, če jih bomo dočakali, kajti tekmovalcev je zelo malo. Upajmo na najboljše.

V generalnem plasmanu vodi pri moških Ulčar s 314.5 točkami pred Strojanom 304.5, Perkom 291.5, Rakom 268, Zupanom 242.5, Divjakom 195 točk itd. Zmagovalec letošnjega STIPI-ja je s tem že več ali manj določen. Prav žal nam je, da doslej nismo mogli zapisati nikakega novega STIPI rekorda, kar pa navsezadnje niti ni cilj STIPI-ja. Mnogo bolj škoda je, da vkljub precejšnjemu številu ženske zaposlene delovne sile v IPI nimamo več kakor 4 takšne, ki so sposobne pokazati svoje atletske sposobnosti in splošne večine, brez katerih se skoro več ne odvija življenje XX. stletja.

Peti dan, v četrtek 3. septembra, vreme ni bilo najbolj naklonjeno. Na sporedu pa so skok v višino in meti diska in kopja za moške ter skok v višino in met kopja za ženske.

Prvo so se moški pomerili v metu kopja. K tej disciplini lahko pripomnimo dvoje. Prvič: tekmovalci so metali mladinsko kopje, ker se je člansko kopje zlomilo in drugega ni bilo na razpolago. Drugič: tekmovalci so bili v zelo slabi formi, saj je zmagovalec današnjega tekmovanja vrgel kopje za dva metra manj od STIPI rekorda vkljub temu, da je metal mladinsko kopje. Pozna se nadalje pri vsakem posamezniku, da je brez vsake vaje in kopje leti po zraku v vseh smereh in v vseh mogočih položajih, samo v pravem in pravnem ne.

Zmagovalec te discipline je postal Ulčar Jože z metom 41.07 m, sledijo Plahutnik 36.25; Bartol 33.03; Podgoršek Lado 31.00; Perko 29.52; Strojan 24.68 itd.

Pri ženskah je zmagala z rezultatom 13.70 m Perova. Njen rezultat je ravno za polovico dolžine slabši od STIPI rekorda, katerega je postavila na IV. STIPI-ju Kavčičeva z rezultatom 22.60 m. Druga na letošnjem tekmovanju je bila Vrbančeva 12.90 m, sledijo: Janežič Ivanka 9.70; Jesenšek Marija 7.61; Dolinar Pepca 5.75 m.

V nadaljevanju tekmovanja so se pomerili moški in ženske v metu diska. Vreme se je za tekmovanje zelo popravilo. Ni bilo sonca, vendar zelo primerno za tekmovanje. Tudi gledalcev se je zopet nabralo precej.

Met diska so tekmovalci izvajali na vzhodni strani igrišča tako, da je bilo tudi v varnostnem pogledu vse storjeno.

Pri moških je zmagal Ulčar (27.58); sledijo: Strojan (24.29), Plahutnik (23.80); Zupan (18.69); Bartol (18.59).

Pri ženskah je zmagala Perova (13.52); sledijo: Janežičeva (11.56); Dolinar (11.08); Vrbančeva (9.98); Jesenšek (8.81).

V najzanimivejši disciplini dneva so se eni in drugi pomerili v skoku v višino. Vkljub dejstvu, da je bila lestvica v začetku zelo nizko nastavljena, se je h koncu dvignila do lepe višine 155 cm kar je lep rezultat za tekmovalca, ki sploh ne vadi. Presenečenje so pripravili tudi tekmovalci, ki so prav pri skoku v višino pokazali, da želijo doseči res najboljše rezultate, čeprav jim to ni uspelo. Simpatični Rak se je poleg gledalcev veselil vsakega uspelega skoka. Podobno oz. isto velja za Štebala in Zupana. Tehnično dovršeno skače le Strojan, nekoliko manj Ulčar. Brez vsake tehnike je Plahutnik, kateri prav zato ni zmagal. Tudi ostali tekmovalci bi z nekoliko vaje preskočili vsaj po 10 cm več. Volje je bilo dovolj pri vseh, manjkalo je le vaje. Pri moških je zmagal Ulčar s preskokom 155 cm. Novega STIPI rekorda ni dosegel, čeprav je to 2-krat poiskoval. Morda prihodnjč. Volja je tu, še nekaj vaje pa bo šlo. Plahutnik, kandidat za prvo mesto, je bil drugi z rezultatom 145 cm. S tehnično dovršenim skokom se je plasiral na tretje mesto Strojan 130 cm. Sledijo: Bartol 130; Zupan in Štebal 125 cm itd.

Ženske letos pri tekmovanju nimajo sreče ali pa ne pravega, ki bi vlekel. Tudi rezultati skoka v višino so nad vse slabi in resnično dvomim, da v Induplati ni več ženske, ki bi preskočila več kakor 105 cm, kolikor so preskočile zmagovalke na letošnjem STIPI-ju Per Ivanka in Janežič Ivanka. Tretja je Vrbančeva 90 cm; Dolinar 85 cm; Jesenšek 70 cm.

Novih STIPI rekordov ni. Verjetno jih letos sploh ne bo. Razveseljivo je samo, da je kriza 4. tekmovalnega dne mimo in športni duh znova preveva tekmovalce IX. STIPI-ja.

Zadnji dan tekmovanja je bil za gledalce najzanimivejši, za vse tekmovalce pa najmanj. Gledalci namreč močno uživajo nad trajanjem nekega dejanja (skok v daljino in tek na 800 oz. 450 m), tekmovalcem pa zadnji dan ni več pomenil drugega kakor zadnje discipline tekmovanja. Zmagovalec se je že preveč odlučil od zasledovalcev, najstarejši tekmovalec IX. STIPI-ja je tudi častno vzdržal in dosegel pri tem zavirljive rezultate, mnogi so pa letos prvič tekmovali in za te je bil IX. STIPI samo generalka za prihodnja tekmovanja, v kolikor se bodo vršila.

Ženske tekmovalke podobno kakor moški niso mogle več doseči prve izmed sebe. Ne bom pa pretiral če rečem, da bi lahko zmagala Perova pri ženskah z najmanj 50 % boljšimi rezultati.

V zelo primernem vremenu se je zadnji dan tekmovanje v petek 4. sept. pričelo tekmovanje v skoku v daljino za moške, nato za ženske.

Presenetljivo je pri moških zmagal Strojan s skokom 5.15 m pred Ulčarjem 5.13; Štebalom 4.25; Perkom 4.15; Podgoršekom 4.11; Rakom 3.96 in Divjakom 3.93 metrov.

Pri ženskah je zmagala zopet Perova s 3.47 m pred Janežičevo 2.87 in Vrbančevo, Dolinarjevo in Jesenškovo.

Na start za zadnjo disciplino so se prijavili vsi tekmujoči tekmovalci. Takoj za startom je prevzel vodstvo Rak ter vodil 650 m. V finišu ga je prehitel Ulčar in zmagal s časom 2.39 pred Rakom 2.39.7; sledijo: Štebal 2.43.4; Divjak 2.49.5 in drugi. Ogorčena borba se je odvijala v finišu tega teka med Strojanom in Perkotom. Borbo je v svojo korist odločil Strojan samo za mesto, med tem ko sta bila časovno enaka.

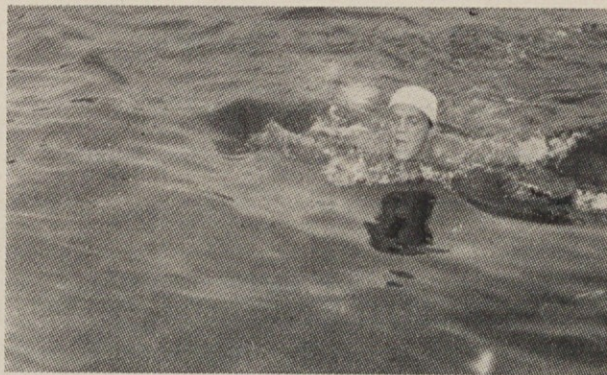
Pri ženskah je Zmagala Perova 1.32.5 pred Dolinarjevo 1.35.5; Vrbančevo 1.38.5 ter Janežičevo 1.42 in Jesenškovo.

V tej disciplini je tekla izven konkurence Vidmar Marica in vkljub »civilni obleki« zmagala z velikim naskokom pred zmagovalko Perovo. Škoda, da ni imela Vidmarjeva več volje, da bi tekmovala v vseh disciplinah in po zadnji točki sodeč sigurno zmagala.

Na IX. STIPI-ju je zmagal ULČAR JOŽE s 513 točkami pred Strojanom 489.5; Perkotom 466; Rakom 441; Divjakom 362; Štebalom 339.5 in Podgoršekom 337 točk in ostalimi.

Tekmovalci letošnjega STIPI-ja

Perko V. na 50 m prosto

Vrbančeva skače v daljino

Ulčar Jože zmagovalec IX. STIPI-ja

Plahutnik — skok v višino

Start moških na 800 m

Plavanje — start moških (bazen »Belinke«)

Pri ženskah je zmagala PER IVANKA z 237.5 točke pred Janežičevo 224.5; Vrbančevo 145; Jesenškovo 125 točk in Dolinarjevo 124 točk.

Na IX. STIPI-ju ni bil dosežen nobeden novi STIPI REKORD.

STIPI rekordi:

Moški:

100 m: Šoba (V. STIPI — 1955) — 11.9 sek
 800 m: Zupan (VIII. STIPI — 1958) — 2.16.2 min.
 Daljina: Zupan (VII. STIPI — 1957) — 5.73 m
 Višina: Šoba (V. STIPI — 1955) — 161 cm
 Trosek: Šoba (V. STIPI — 1955) — 12.05 m
 Krogla: Berglez (VII. STIPI — 1957) 10.94 m
 Kopje: Česnik (VIII. STIPI — 1958) — 43 m
 Disk: Berglez (VII. STIPI — 1957) — 32.2 m

Plavanje 50 m:

Prsno — Stele (VII. STIPI — 1957) 46.8 sek
 Hrbtno — Rainer (III. STIPI — 1953) 49.2 sek

Prosto — Stele (VII. STIPI — 1957) 34.2 sek
 Streljanje 50 m malokalibrska puška:
 Burja Matevž (IX. STIPI — 1959) 41 krogov

Ženske:

80 m: Kačič (VII. STIPI — 1957) — 11.7 sek
 400 m: Štupar (II. STIPI — 1952) — 1.13 min
 Daljina: Zorman (VIII. STIPI — 1958) — 4.24 m
 Krogla: Koncilija (VIII. STIPI — 1958) — 7.30 m
 Kopje: Kavčič (IV. STIPI — 1954) — 22.6 m
 Disk: Kavčič (VII. STIPI — 1957) — 26.91 m

Plavanje 50 m:

Prsno: Bergant (V. STIPI — 1955) — 56 sek
 Hrbtno: Kovač (VII. STIPI — 1957) — 1 min
 Prosto: Kovač (VII. STIPI — 1957) — 54.6 sek
 Streljanje 10 m zračna puška:
 Berdnik (VI. STIPI — 1956) — 33 krogov
 Rezultat streljanja za moške ne šteje kot novi STIPI rekord.

Sporočila filmov kina Induplati

- 14.–15. oktobra »Cirkus«, kitajski zabavni
 16.–18. oktobra »Interpol«, angleški cinemascop
 21.–22. oktobra »Bigamist«, italijanski zabavni
 24.–25. oktobra »Velikan« (I. del), ameriški barvni – cinemascop
 28.–29. oktobra »Dimni signal«, ameriški barvni – western
 31. okt.–1. nov. »Velikan« (II. del), ameriški barvni – cinemascop
- 4.–5. nov.
 7.–8. nov. »Divja leta«, ameriški – western
 11.–12. nov. »4 km na uro«, jugoslovanski cinemascop
 14.–15. nov. »Werra Cruz«, ameriški barvni

Uprava kina Induplati

NAGRADO

Konoplana za pravilno rešitev KAJ JE TO je prejel

Lamberšek Viktor

električar iz predilnice

Tokrat je oddalo 22 sodelavcev svojo rešitev. Od tega je 21 odgovorov bilo pravih, enega pa smo smatrali za nepravilnega, ker je bil odgovor pomanjkljivo sestavljen.

Pravilni odgovor na to vprašanje KAJ JE TO se glasi: slika predstavlja del vzhodnih vrat v upravne prostore našega podjetja (poleg telefonske centrale). Žreb je bil naklonjen tov. Lamberšek Viktorju, ki dobi nagrado 500.— din.

K današnji skrivnostni sliki bomo zopet postavili vprašanje KAJ JE TO? Prosim, odgovorite in svojo rešitev pismeno oddajte v našem uredništvu (tiskarna) do ponedeljka, 27. oktobra ob 7. uri.

Želimo vam pri tem obilo zabave in uspeha in še več — sreče!

Personalne spremembe

VSTOPI:

- Kosmatin Ljudmila, previjalka v pripravilnici, vstopila dne 31. VIII. 1959.
- Jarc Ivana, previjalka v pripravilnici, vstopila dne 31. VIII. 1959.
- Novak Alojzija, tkalka v tkalnici, vstopila dne 31. VIII. 1959.
- Girandon Angela, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Omahna Alojzija, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Ulčakar Marija, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Istenič Marija, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Pečnik Marija, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Daisinger Stefka, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Kopina Antonija, tkalka v tkalnici, vstopila 31. VIII. 1959.
- Orešnik Kristina, čistilka upravnih prostorov, vstopila 31. VIII. 1959.
- Kosmač Francka, uslužbenka v materialnem knjigovodstvu, vstopila 31. VIII. 1959.

IZSTOPI:

- Tivadar Pavla, predica, izstopila z dnem 27. VIII. 1959. — Sporazumno z upravo podjetja.
- Jančar Jože, pomočnik varilca, izstopil z dnem 28. VIII. 1959 — odšel na odsluženje kadrovskega roka.
- Novak Jernej, tkalski mojster, izstopil z dnem 28. VIII. 1959 — upokojen.
- Karo Ciril, tekstilni tehnik, izstopil z dnem 31. VIII. 1959 — izstopil sporazumno z upravo podjetja.
- Klopčič Vinko, predilec, izstopil z dnem 31. VIII. 1959 — izstopil na podlagi odpovedi.
- Kokol Anica, mokra predica, izstopila z dnem 31. VIII. 1959 — izstopila sporazumno z upravo podjetja.
- Balažič Vera, mokra predica, izstopila z dnem 31. VIII. 1959 — izstopila sporazumno z upravo podjetja.
- Orehek Majda, izdaja votka v pripravilnici, izstopila z dnem 31. VIII. 1959 — sporazumno z upravo podjetja.
- Mav Stane, predilec, izstopil z dnem 31. VIII. 1959 — sporazumno z upravo podjetja.
- Urbanija Oiga, materialni knjigovodja, izstopila z dnem 31. VIII. 1959 — na podlagi odpovedi.
- Mušič Pavle, ključavničar, izstopil z dnem 1. IX. 1959 — odšel na odsluženje kadr. roka.
- Zdravič Ivan, delavec v prejemarni, izstopil z dnem 4. IX. 1959 — odšel na odsluženje kadr. roka.
- Jeretina Peter, ključavničar, izstopil z dnem 5. IX. 1959 — odšel na odsluženje kadr. roka.
- Sušnik Stefka, tkalka, izstopila z dnem 4. IX. 1959 — samovoljno zapustila delo.

POROČILI SO SE:

- Drčar Roza, por. Korošec.

KAJ JE TO?

